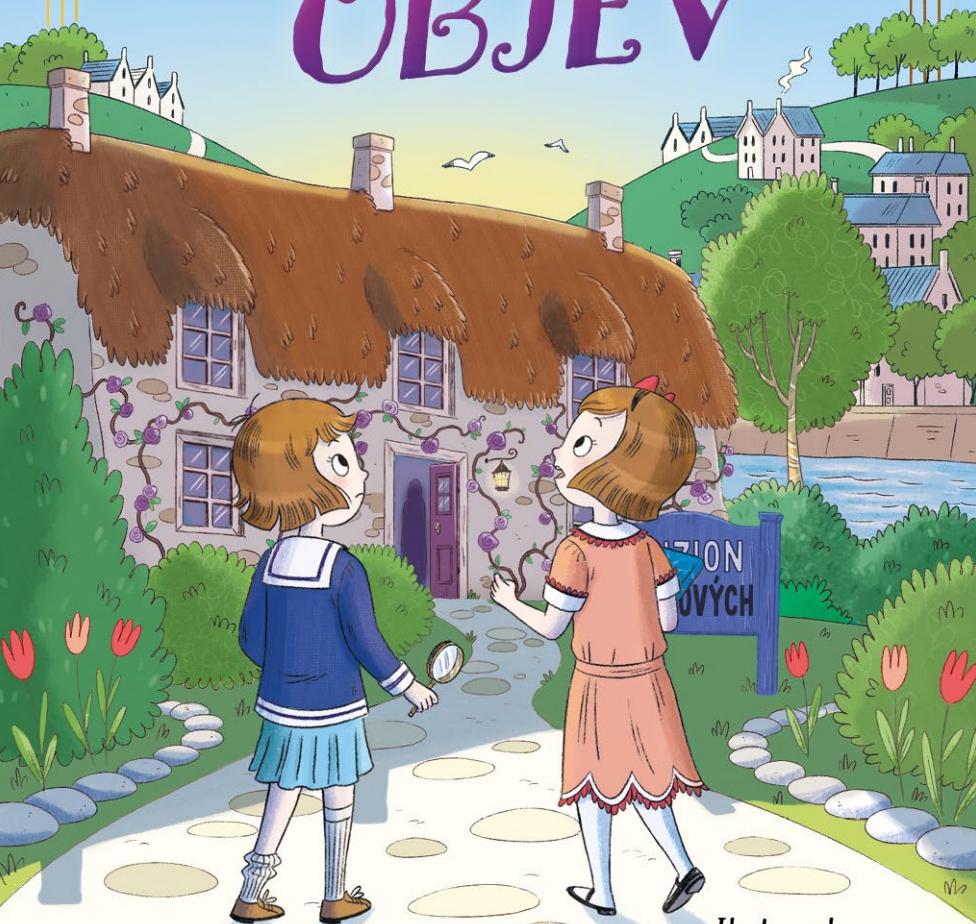

Agáta, Kristie a jejich
DETEKTIVNÍ KANCELÁŘ

UKRADENÝ OBJEV

PIP MURPHYOVÁ

bambóok

Ilustrovala
ROBERTA TEDESCHIOVÁ

Agáta, Kristie a jejich
DETEKTIVNÍ KANCELÁŘ

bamb**ook**

Pip Murphyová
AGÁTA, KRISTIE A JEJICH
DETEKTIVNÍ KANCELÁŘ
UKRADENÝ OBJEV

Ilustrace Roberta Tedeschiová

Přeloženo z anglického originálu *Christie and Agatha's Detective Agency: A Discovery Disappears* vydaného v roce 2021
nakladatelstvím Sweet Cherry Publishing Limited
Published under licence from Sweet Cherry Publishing
Limited Unit 36, Vulcan House,
Vulcan Road, Leicester, LE5 3EF United Kingdom.
All rights reserved.

Text © Pip Murphy, 2021
Illustrations © Roberta Tedeschi, 2021
Translation © Leona Maříková, 2025

Vydala Grada Publishing, a. s., pod značkou Bambook
U Průhonu 22, 170 00 Praha 7
obchod@grada.cz, www.grada.cz
tel.: +420 234 264 401
jako svou 9926. publikaci

Překlad Leona Maříková
Odpovědný redaktor Lukáš Záleský
Redakční úprava Jana Drápalíková
Jazyková korektura Michaela Tománková
Návrh obálky, grafická úprava a sazba TypoText
První vydání, Praha 2025
Vytiskla tiskárna FINIDR, s.r.o., Český Těšín

© Grada Publishing, a. s., 2025

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy
nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě
bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití
této knihy bude **trestně stíháno**. Automatizovaná analýza textů nebo
dat ve smyslu čl. 4 směrnice 2019/790/EU a použití této knihy k trénování AI
jsou **bez souhlasu nositele práv zakázány**.

ISBN 978-80-271-7810-0 (pdf)
ISBN 978-80-271-3783-1 (print)

*Agáta, Kristie a jejich
DETEKTIVNÍ KANCELÁŘ*

UKRADENÝ OBJEV

PIP MURPHYOVÁ

*Ilustrovala
ROBERTA TEDESCHIOVÁ*

KAPITOLA PRVNÍ

Agáta nikdy nikam nechodila bez svého zápisníku, vždycky ho měla v kapse. Nikdy totiž nevíte, kdy někdo řekne něco zajímavého, co je třeba si poznamenat. Naopak její dvojče, sestra Kristie, nikdy nikam nešla bez nějaké své chytré hračičky. Nikdy totiž nevíte, kdy někdo začne povídat něco nudného.

Právě teď obě sestry toužily po tom sáhnout si do kapes. Obě seděly v útulném obývacím pokoji s maminkou Klárou a jejich postarší sousedkou paní Trellisovou a dívaly se na citronovou bábovku, ze které se jim sbíhaly sliny.

Podle Kristie vypadala bábovka úžasně. A ve společnosti sestry a maminky se taky cítila fajn. Ale paní Trellisová byla tou nejnudnější osobou na světě. Kristie měla nutkání vytáhnout z kapsy svůj dětský gyroskop. Kradmo se podívala na nástěnné hodiny, které visely nad bílou krbovou římsou,

a se zděšením zjistila, že uplynulo
teprve dvacet minut, co paní
Trellisová dorazila na návštěvu.
To nemůže být pravda.

Kristie se pak bude muset na hodiny podívat a zjistit, zda jdou správně. Byla si jistá, že tentokrát je už dokáže smontovat zase správně dohromady.

Agáta mezitím seděla na ošoupané pohovce vedle své sestry a snažila se zaslechnout vše, co si dospělí říkali. Doufala, že si alespoň něco zapamatuje, aby si to mohla později zapsat. Snila o tom, že jednou bude spisovatelkou, ale dialogy nebyly její silnou stránkou. Ani mluvení s lidmi. Jak podotkla její sestra, obě dvě skutečnosti jdou velmi dobře propojit.

„Drahá Agáto!“ rozzářila se paní Trellisová sedící ve vysokém křesle vedle krbu.

Agáta nadskočila. Paní Trellisová byla napůl hluchá, což znamenalo, že občas mluvila až moc nahlas. „Eh, ano, paní Trellisová?“ odpověděla.

„Ty jsi tak milé děvče. Připomínáš mi moje dětství. Tenkrát byly děti vždycky vidět, nikoliv slyšet.“

„Ani nás byste neviděla a neslyšela, kdybychom si mohly jít hrát ven na zahradu,“ zamumlala si pro sebe Kristie.

„Co jsi říkala?“ zeptala se paní Trellisová podezřívavě.

„To víte, věci se od té doby změnily,“ řekla jejich maminka hodně nahlas. „Teď máme koneckonců dvacáté století. Kdyby si se mnou moje dcery nepovídaly, uniklo by mi tolik zajímavých věcí. Například Kristie mi nedávno ukazovala úplně úžasný trik se svojí sadou pro mladé chemiky...“

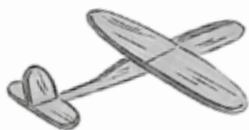
„Nepovídejte,“ řekla paní Trellisová s odfrknutím. „No, jsem si jistá, že není na místě, abych vám radila, jak máte své dcery vychovávat, paní

Parkerová, ale hraní
si s chemikáliemi
není pro mladou
dámu tou nejlepší zábavou.“

„To ne,“ souhlasila jejich
maminka, které ale vůbec nevadilo,
že její dcery mají koníčky nevhodné
pro mladé dámy. „Dáte si ještě
kousek bábovky, paní Trellisová?
Kristie, buď tak laskavá.“

Kristie vyskočila z pohovky
a nabídla paní Trellisové podnos
s bábovkou. Šedovlasá dáma si
s chladnou zdvořilostí kousek
vzala. Její názory na dvojčata
byly jasné a neotřesitelné: Kristie

neměla ráda, protože
neustále chodila do
její zahrady, když jí
tam zaletělo její dřevěné házecí
letadýlko nebo aby ochutnala
spadlá jablka z jejích ovocných
stromů; Agátu měla ráda, protože
ta nic takového nedělala.

„Vlastně bych vám měla konečně
říct,“ pokračovala paní Trellisová,
„proč jsem k vám vpadla bez
ohlášení.“

Kristie se připravila na nějakou
stížnost. *Určitě si všimla té zlomené
větvě u jabloně, pomyslela si vzápětí
zachmuřeně.*